

Η τύχη της Κύπρου στη Γενεύη (Στέλιος Κούκος)

/ Πεμπτούσια

Image not found or type unknown

Η Ελβετία, στις τράπεζες της οποίας συσσωρεύεται ο παγκόσμιος εμπορικός πλούτος (νόμιμος και παράνομος), φιλοξενεί -στην πόλη της Γενεύης- την ευρωπαϊκή έδρα των Ηνωμένων Εθνών. Και να δύο σε ένα ο τίτλος του μυθιστορήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Οι έμποροι των εθνών». Εκεί λοιπόν, στη Γενεύη, παίχτηκε τις προηγούμενες ημέρες για δεύτερη φορά η τύχη της Κύπρου. Η πρώτη ήταν το μαύρο καλοκαίρι του 1974. Και εδώ ακόμη μία καλλιτεχνική αναφορά έρχεται να φωτίσει περισσότερο τα εμπορικά και άλλα παιχνίδια που παίζονται εις βάρος της μεγαλονήσου. Πρόκειται για το στίχο του Διονύση Σαββόπουλου «Είναι η Κύπρος που οι εμπόροι τη μισούνε...»!

Μία αναφορά που μοιάζει ιδιαίτερα επίκαιρη, καθώς η Κύπρος ενδέχεται πλέον να αποτελέσει τον κόμβο για τα πετρέλαια και τους υδρογονάνθρακες της Ανατολικής Μεσογείου. Και φυσικά η Τουρκία θέλει να βάλει το πόδι της και στο νότιο μέρος της Κύπρου. Αλλά δεν είναι μόνον τα εμπορικά συμφέροντα τα οποία... βλάπτουν ουσιαστικά την Κύπρο.

Σύμφωνα με πρόσφατες δηλώσεις τούρκων πολιτικών παραγόντων για το Κυπριακό το ενδιαφέρον τους αφορά το θέμα της ασφάλειας της ίδιας της Τουρκίας. Και βέβαια το συνδέουν τόσο με το Κουρδικό όσο και με τις ποικίλες εξελίξεις στη Συρία και στην ευρύτερη περιοχή. Με λίγα λόγια η φονική «ειρηνευτική επιχείρηση», όπως ονόμασαν τη στρατιωτική εισβολή του 1974 με στόχο την προστασία των Τουρκοκυπρίων, ήταν μία πρόφαση!

Έτσι όχι μόνον δεν προτίθενται να αποσύρουν το στρατό τους, αλλά απαιτούν να επαναδιατυπωθεί και να κατοχυρωθεί το «δικαίωμά» τους να επεμβαίνουν σε μία ξένη κυρίαρχη χώρα! Και βεβαίως προσπαθούν να νομιμοποιήσουν τα αποτελέσματα της βίας, του εξανδραποδισμού και της ευρύτερης καταστροφής και εξολόθρευσης της ελληνικής πολιτισμικής μαρτυρίας στο καταληφθέν μέρος! Βεβαίως ως προς αυτά τόσο τα Ηνωμένα Έθνη όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση ουσιαστικά ποιούν την νήσσα. Το ίδιο και ο αμερικανικοβρετανικός παράγοντας, που προωθεί τα δικά του συμφέροντα στην περιοχή και τα οποία φαίνεται να ταυτίζονται με αυτά της Τουρκίας.

Όλη όμως αυτή η παρελκυστική πολιτική εις βάρος των δικαίων της Κύπρου μάς θυμίζει δύο πράγματα. Το πρώτο είναι ότι μετά το μεγαλειώδη εθνικοαπελευθερωτικό, ανταποικιακό αγώνα της Κύπρου για την ένωσή της με την Ελλάδα αίφνης τοποθετήθηκε η Τουρκία ως εγγυήτρια δύναμη του κράτους που δημιουργήθηκε και οι συνεργάτες των Βρετανών Τουρκοκύπριοι εταίροι στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Το δεύτερο το αντλούμε από το διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Ο ξεπεσμένος δερβίσης» και αφορά τις παραινέσεις ενός παλιού αστυνομικού σε έναν νέο. Γράφει λοιπόν ο σκιαθίτης συγγραφέας: «Στον καυγά πάντοτε να βλέπης ποιος είναι δυνατότερος και να φυλάγεσαι. Να μαλώνης τον πιο αδύνατον, να του τραβάς κ' ένα χαστούκι, και να επαναφέρης την τάξιν. Έτσι θα βγαίνης λάδι». Όλο αυτό, δεν σας θυμίζει τη συμπεριφορά των ποικίλων μεγαλοσχημόνων απέναντι στη μαρτυρική Κύπρο;

(Εφημερίδα «Μακεδονία της Κυριακής», αφιέρωμα: «Η τύχη της Κύπρου στη Γενεύη» - Η αγωνία του ελληνισμού της Μεγαλονήσου και μία τουρκοκυπριακή αιρετική φωνή)